

Hız. Muhammed (s.a.v.) Örneklığı

Hız. Muhammed'in (s.a.v.) Davasındaki Cesaret ve Kararlılığı

Cesaret ve Kararlılık

Korku, acı, risk, belirsizlik veya tehdit ile başa çıkabilmek amacıyla gösterilen yiğitlik, kararlılık, ataklık ve dayanıklılık yeteneğidir.

Kararlılık: Kararlı olma durumu, istikrar ve denge hâlinde olmaktır.

Hız. Muhammed (s.a.v.), peygamberliğinin ilk yıllarında çok sayıda zorlukla karşılaşmıştır. Mekkelilerin baskı ve zulümlerine maruz kalmıştır. Ancak o, kendisine yapılan bütün eziyetlere sabırla katlanmış, İslam'ı anlatma kararlılığından asla vazgeçmemiştir.

Bir konuda karar verildiğinde ise sabır ve azimle onu gerçekleştirmeye çalışmış, tereddüte düşmemiştir.

Peygamberimiz ve ashabının cesaretleri, Allah'a imanlarından ve kararlılıklarından kaynaklanıyordu.

Yüce Allah bu durumlarını şöyle övmüştür: "İnsanlar onlara: 'Bakin size karşı bir ordu toplanmış, onlardan korkmalısınız!' dediklerinde bu söz onların imanını artırmaktan başka bir şey yapmadı ve 'bize Allah yeter! O ne mükemmel koruyucudur!' dediler.

(Ali İmran/173)

Ayet

H. Muhammed (s.a.v.) Örnekligi

Özetle Peygamberimizin cesaret ve kararlılığı;

- ✓ Allah'a olan sarsılmaz imanından
- ✓ Yalnızca Allah'tan korkmasından
- ✓ Davasına olan bağlılığından
- ✓ Allah'a olan güveninden
- ✓ Ahiret ve hesap vermeye olan inancından kaynaklanmaktadır.

H. Muhammed'in (s.a.v.) cesaret ve kararlılığını gösteren çok sayıda olay vardır. Bunlardan bazıları şöyledir:

H. Muhammed'in (s.a.v.) yaşamında cesaret ve kararlılığını gösteren örnekler

Uhut ve Huneyn savaşlarında savaşında dağılma tehlikesiyle karşı karşıya kalan ordunun toparlanmasını sabır ve cesaretiyle sağlamış, bu savaşta yaralandığı ve dışı kırıldığı halde cesaretinden bir şey kaybetmemiştir.

Bir gün Mekkeli müşrikler peygamberimize ve Müslümanlara yaptıkları baskılar sonuç vermeyince Ebu Talip'e geldiler. Yeğeni Muhammed'i korumasını ya da onu İslam'ı yaymaktan vazgeçirmesini söylediler. Ebu Talip Mekkelilerin söylediklerini H. Muhammed'e anlattı bunun üzerine Peygamberimiz amcasına "Bu işi bırakmam için güneşi sağ elime, ayı da sol elime verseler yine de davamdan vazgeçmem. Ya dini yayma konusunda başarılı olurum ya da bu uğurda ölürüm." Müşrikler H. Muhammed'in bu kararlılığına tanık olsalar da ona para, mevki, makam teklif ettiler. Fakat Peygamberimiz bu tekliflerin hiçbirine razı olmayarak cesaret ve kararlılıkla davasını başarılı bir şekilde sürdürdü.

HZ. MUHAMMED (S.A.V.) Örnekligi

HZ. MUHAMMED (S.A.V.)

Davet ettiği dine önce kendisi inanmış, samimi-
yetle bağlanmış, ümitsizliğe ve karamsarlığa
kapılmaksızın davetini sabırla sürdürmüştür.

İslam'ı anlatırken uğradığı haksızlıklara, ölüm
tehditlerine, Mekke'yi terk etme pahasına sabret-
miş, kararlılık ve cesareti asla kaybetmemiştir.

Allah'tan başka hiçbir güçten korkmadan, tüm
baskı ve zorlamalara rağmen hiçbir baskıya ye-
nilmemiştir.

Cesareti, sadece savaş meydanlarında değildi.
Haksızlıklara, zulümlere karşı cesaretini kaybet-
memiş, sonuna kadar mücadele etmiştir.

Safa tepesinin arkasında yalnız olarak namaz kılmaktadır. Ebu Cehil ve arkadaşlarının hücumuna uğrar, topukları tekmelenir, başını toprak, üzerine deve dışkısı atılır. Ve bu arada O, sadece: “Kureyşliler! Bana vuruyorsunuz ama ben sizin peygamberinizim!” der ve tüm bu olaylara sabreder, davasından vazgeçmez.

Hz. Ebu Bekir ile birlikte Medine'ye hicret ederken Sevr Mağarasına gizlenmişlerdi. Peşlerindeki kişiler mağaranın girişine kadar geldiler. Bu durum Hz. Ebu Bekir'i çok endişelendirmişti. Ancak Peygamberimiz cesur davranıp arkadaşını “Üzülme! Allah bizimle beraberdir.” diyerek sakinleştirdi.

Hz. Peygamber sefere çıkmıştı. Bu sefer sırasında yorulmuş ve bir ağacın altına çekilmiş dinleniyordu. Derken müşrik bir kimse Peygamberimizin yanına sessizce yaklaşır kılıcını eline aldı ve sonra dedi ki: “Muhammed! Şimdi kim seni elimden kurtarabilir?”

Hz. Peygamber hiç düşünmeden yiğit bir sesle: “Allah!” buyurdu. Bu kararlılık, azim ve Hakka dayalı cesaret, adamı öyle bir korkuttu ki hemen kılıcını soktu ve Hz. Peygamber'e boyun eğip yanına oturdu.

Kıssadan Hisse

İslam'ın ilk dönemlerinde Mekke'de müslüman olduğunu söylemek suç sayılıyordu. Öyle ki pek çok kimse İslam'a girdiğini gizliyor, gizli gizli Erkam adındaki genç bir sahibinin evinde Peygamberimizle buluşuyordu.

Peygamberimiz ise Kabe'nin avlusuna gelir, orada namaz kılardı. Yine böyle bir gündü ve Peygamberimiz Kabe'nin avlusunda namaz kılıyordu. O sırada oraya Ebu Cehil geldi ve Peygamberimize ardı ardına hakaretler ediyordu. Kötü lafları bitmek bilmiyordu. Peygamberimiz secdeye vardığında Ebu Cehil, önce Peygamberimizin boynuna bastırıldı. Sonra yanında getirdiği pisliği Peygamberimizin üstüne döktü. O sırada oradan Peygamberimizin kızı Hz. Fatıma geçiyordu. Koşarak ve ağlayarak babasının yanına geldi. Bir yandan ağlıyor bir yandan da Peygamberimizin yüzünü temizliyordu.

Kuşkusuz bu çok zor ve üzücü bir durumdu ancak Peygamberimiz o günden sonra da Kabe'de namaz kılmayı hiç bırakmadı.